

The Source of True Promotion உண்மையான ஜெயத்தின் பிறப்பிடம்

“கிழக்கிலும், மேற்கிலும் வனாந்தர திசையிலுமிருந்து ஜெயம் வராது; தேவனே நியாயாதிபதி, ஒருவனைத் தாழ்த்தி ஒருவனை உயர்த்துகிறார்.” சங்கீதம் 75:6,7

ஒருவர் ஒவ்வொரு இரவிலும் நட்சத்திரங்களை கவனித்தால், ஒவ்வொன்றிற்கும் நகர்தல் உண்டு என்பதையும், எனினும் அனைத்தும் ஒரு நிலையான புள்ளியைக் கொண்டு சுற்றுகின்றன என்பதையும் பார்க்கலாம். இந்த புள்ளியை துருவ நட்சத்திரம் என்று நாம் அழைக்கிறோம். இந்த நிலையான நட்சத்திரம் நகருவதில்லை. ஆகையால் இந்த புள்ளியைக் கொண்டு ஒரு மனிதன் தனது பாதையை அளவிடலாம். மாலுமியின் கருவியின் காந்த முள் எப்பொழுதும் வடக்கு திசையை நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம்.

நமது நாளின் தெளிவான வானசாஸ்திர அறிவின் மூலம், நமது சூரிய குடும்பத்தின் கோள்கள் எல்லாம் சூரியனை சுற்றி வருகிறது என்பதையும், எண்ணிலடங்கா மற்ற சூரியன்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் அவற்றின் கிரகங்கள் அவைகளை மையமாகக் கொண்டு சுற்றி வருகின்றன என்பதையும் ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர். மேலும் தொலைவில் ஒரு வல்லமையான மையத்தில் எண்ணிலடங்கா கோடிக்கணக்கான சூரியன்கள் அவற்றின் கோள்கள் மற்றும் உபகிரகங்களுடன் சுற்றி வருகின்றன என்று விஞ்ஞானம்

அறிவிக்கிறது. இந்த மகா மையம் துருவ நட்சத்திரம் இன்னும் குறிப்பாக யாவரும் அறிந்த மைய நட்சத்திரமாகிய அல்சியோன் (Alcyone) உடன் இணைப்பை பெற்றிருக்கிறதாக காணப்படுகிறது. இந்த காரணத்தினால்தான் அறுமீன் நட்சத்திரம் யேகோவா தேவனின் இருப்பிடமாக இருக்கலாம் என்று குறிப்பாக சொல்லப்படுகிறது. இந்த இடத்தில் இருந்து தான் அவர் அண்ட சராசரங்களையும் ஆளுகை செய்கிறார். இந்த கருத்து, சர்வவல்லமையுள்ளவர் முற்பிதாவாகிய யோபுவை, “அறுமீன் நட்சத்திரத்தின் சுகிர்த சம்பந்தத்தை நீ இணைக்கக் கூடுமோ? அல்லது மிருக சீரிஷத்தின் கட்டுகளை அவிழ்ப்பாயோ? இராசிகளை அதனதன் காலத்திலே வரப்பண்ணுவாயோ? துருவ சக்கர நட்சத்திரத்தையும் அதைச் சேர்ந்த நட்சத்திரங்களையும் வழிநடத்துவாயோ?” என்று கேட்கிற கேள்விக்கு புது சக்தியைத் தருகிறது. (யோபு 38:31,32)

வானத்தின் மற்ற பகுதிகளைக் காட்டிலும் வடபுறத்திலேயே சில நட்சத்திரங்கள் காணப்படுகிறது. ஆகையால் வடக்குதிசை ஒரு முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது. மாலுமியின் கருவி கூட அந்த திசைக்கு மரியாதை செலுத்துவது போல அதை நோக்கியிருக்கிறது. தீர்க்கதரிசி யோபு

அறிவிக்கிறது போல, இந்த உண்மை ஆதிகாலத்தில் அனுசரிக்கப்பட்டு வந்தது, “அவர் உத்தரமண்டலத்தை வெட்ட வெளியிலே விரித்து, பூமியை அந்தரத்திலே தொங்க வைக்கிறார்.” (யோபு 26:7) வேதாகமம் முழுவதும் வடக்கு திசையானது யேகோவாவின் பூமியின் அரசாட்சியுடன் மிகுந்த நெருக்கத்தை பெற்றிருக்கிறதாகக் காணப்படுகிறது.

பாவத்தின் விளைவால் கிடைக்கும் பாடங்கள்

கடந்த ஆறாயிரம் வருடங்களாக பூமி என்கிற இந்த கிரகம் தேவனின் பிரபஞ்சத்தில் கலகஞ் செய்யும் மாகாணமாக இருந்திருக்கிறது. தேவனும் மனுக்குலம் தங்கள் சுய திட்டத்தின்படி செயலாற்றி அவர்களால் என்ன முடியுமோ அதை வெளிப்படுத்த அனுமதித்திருந்தார். தம்மால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலருக்கு குறிப்பிட்ட வாக்குத்தந்தங்களையும் ஆசீர்வாதங்களையும் கொடுத்தார். அது மட்டுமல்ல, அதன் பிறகு, உலகின் பல்வேறு ஜாதிகளுக்கு மகா வல்லமையை அப்பியாசப்படுத்தும் படியும், புறஜாதிகளின் பிரதிநிதியாக உண்மையில் உலகின் மகா சாம்ராஜ்யமாக ஆகவும், ஒழுங்கு, பிரமாணம், செழுமை, ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் சமாதானம் ஆகியவைகளை மனிதருக்கு மனம் திருந்தாத இருதயத்தால் எப்படி கொடுக்க முடியும் என்பதை காண்பிக்கவும் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தார். வேதவசனங்களின்படி இப்படி புறஜாதிகளுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்ட காலப்பகுதி “புறஜாதியாரின் காலம்” என்று அழைக்கப்படுகிற 2520 வருடங்களாகும். இது பாபிலோனின் ராஜாவாகிய நேபுகாத் நேச்சார் காலத்தில் ஆரம்பித்தது. அப்பொழுது தேவனுடைய சொந்த நிழலான ராஜ்யமாகிய இஸ்ரவேல்-ன் ராஜ்யம் நீக்கப்பட்டிருந்தது. மேசியாவின் காலம் வரை அது அப்படியே விடப்பட்டது. (லூக்கா 21:24; எசேக்கியேல் 21:25-27).

இந்த இடைக்காலத்தில் உலகத்தில் நான்கு மகா உலக சாம்ராஜ்யங்கள் இருந்திருக்கின்றன. இந்த உலக சாம்ராஜ்யங்கள் மனுக்குலத்திற்கு பல்வேறு ஆசீர்வாதங்களை கொடுக்க முயற்சித்து, நீதியின் காரியங்களில் அவைகள் பலவீனமானவைகள் என்பதையும் தீங்குகளிலும் துன்மார்க்கத்திலும் பலமுள்ளவைகள் என்பதையும் நிரூபித்தன. மனுக்குலம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தேவன் திட்டமிட்டிருந்த பாடம் இதுதான். மேலும் விழுந்து போன நிலையில் மானிட அரசாங்கம் வெற்றிகரமானதாக இருக்க முடியாது என்பதையும், தெய்வீக சட்டத்திற்கு பரிபூரண இசைவும் பரிபூரண மனுக்குலமும் மட்டும்தான் உண்மையான சந்தோஷத்தைக் கொடுக்க முடியும் என்பதையும் மனுக்குலம் கற்றுக்கொள்ள திட்டமிட்டிருந்தார். மேலும் மனுக்குலம் இந்த பாவ நிலைமையில், மரிக்கும் நிலைமையில் முடிவாக தோல்வியையும், அழிவையுமே சந்திக்க முடியும். இப்படியாக மனுக்குலம் உண்மையான அனுபவங்களின் மூலம் அவர்களது உதவியற்ற நிலைமையையும் அவர்களுக்கு தேவனின் அவசியத்தையும் உணர வைக்கும்.

மனிதன் தன்னுடைய பலவீனத்தை நிரூபிக்க தேவன் அனுமதித்திருக்கிறபொழுது, தமது வசனங்களில் முன் அறிவித்திருக்கிறது போல, அகில உலகத்தையும் ஆசீர்வதிப்பதற்கு தயார் பண்ணி கொண்டிருக்கிறார். மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் மூலமாக மனிதனுடைய

காரியங்களை அவர் பொறுப்பெடுத்துக்கொள்ளும் நேரமே உண்மையான மற்றும் நிரந்தர ஜெயம் உணர்ந்து கொள்ளப்படும் நேரமாக இருக்கும். அப்பொழுது அனைவரும் தேவனுடன் இணக்கத்திற்கு வந்து இந்த உண்மையான ஜெயத்தை பெற்றுக் கொள்வார்கள். அதாவது ஆதியிலே தேவனுடைய திட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டதும், நமது ஆதி பெற்றோர்களாகிய ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் கீழ்ப்படியாமையினால் இழந்து போனதுமாகிய அனைத்து நன்மைகளையும் அடைவார்கள்.

“தேவனே நியாயாதிபதி; ஒருவனைத் தாழ்த்தி, ஒருவனை உயர்த்துகிறார்.” உலகை ஆளுகை செய்ய மகா அபகரிப்போனாகிய சாத்தானின் முயற்சியை கர்த்தர் கீழே தள்ளிப்போடுவார். ஆரம்பத்தில் லூசிபராயிருந்த சாத்தான், “வடபுறத்திலுள்ள ஆராதனைக் கூட்டத்தின் பர்வத்திலே வீற்றிருப்பேன்” என்றும் “உன்னதமானவருக்கு ஒப்பாவேன்” என்றும் எண்ணங்கொண்டான். (ஏசாயா 14:12-17) ஆனால் விரைவில் அவன் ஆயிரம் வருடம் கட்டப்பட்டு முடிவில் அழிக்கப்படுவான்.

பூமியின் ராஜ்யங்களைப் பொறுத்தவரையில், தேவன் ஒரு பொதுவான மேற்பார்வையை வைத்திருக்கிறார் என்று நாம் சொல்லலாம். இல்லையென்றால் அவர்கள் அவரது திட்டத்தை தடைசெய்திருப்பார்கள். சில சமயங்களில் அவர் ஒருவனை தாழ்த்தி வேறொருவனுக்கு வல்லமையை கொடுத்து உயர்த்தி தயவு பண்ணுகிறார். இந்த தாழ்த்துதலும் உயர்த்துதலும் பாவத்திற்கான தெய்வீக தீர்ப்பா என்று சொல்ல இயலவில்லை. ஏனெனில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் சிலர் யோக்கியதை இல்லாதவர்களாக இல்லை. மேலும் அதிகாரத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டவர்கள் உயர்ந்தவர்களாகவும் இருந்ததில்லை, ஆனால் பெரும்பாலும் தீயவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். தேவன் இப்படி தமது அதிகாரத்தால் நீக்குவது தாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிற திட்டங்களை முழுமையாக நிறைவேற்றுவதற்காகவே ஆகும். ஆனால் மேலும் நிறைவான பாவத்திற்கு தேவையான பாடங்களை மனிதருக்கு போதிப்பதற்குமாகும்.

“வடதிசையிலுள்ள சீயோன் பர்வதம்”

உலகத்துடனான தேவனுடைய விசேஷித்த தொடர்புகள் எதிர்காலத்தில் இருக்கும், அதுவும் முதல் ஆயிரம் ஆண்டுகள் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் மூலமாக இருக்கும். சகலமும் பிதாவினுடையதாகவும் குமாரனால் உண்டானதாகவும் இருக்கின்றன. உலகத்தை நியாயநீர்க்கிற இந்த மகிமையான வேலையில், கிறிஸ்து தாமே நியாயாதிபதியாய் இருப்பார். அவரது சரீரமாகிய சபை, உடன் நியாயாதிபதிகளாக இருப்பார்கள். அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் நீதியாய் நியாயநீர்ப்பார்கள். அவர்கள் தேவனுடன் முழு இசைவுக்கு வருகிறவர்களை மட்டுமே ஆசீர்வதித்து மற்றவர்களை வீழ்த்தி முடிவில் அழிப்பார்கள்.

இதற்கிடையில் தேவன், இந்த உலகத்தைவிட்டு வந்து, தங்களது ஜீவன்களை அவரிடம் அர்ப்பணம் செய்து, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கங்களாக எண்ணப்பட்டவர்களுடன் ஒரு விசேஷித்த தொடர்பை கொண்டிருக்கிறார்.

இவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர்களாக, முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களாக ஜெயத்தின் வழியில் இருக்கிறார்கள். சாத்தானின் நோக்கம் தன்னைத்தானே உயர்த்திக் கொள்வதாக இருந்தது. மாறாக, கிறிஸ்துவின் நோக்கமோ பிதாவை சந்தோஷப்படுத்துவதாக, நன்மை செய்வதாக இருந்தது. ஆகையால் இதேபோல, ராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவின் உடன் பங்காளிகளாக அழைக்கப்பட்ட வகுப்பார், அதே மாதிரியான நோக்கத்தையும், அவர்களது கர்த்தரும் தலையாகவும் இருக்கிறவரின் ஆவியையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களும் பரலோக பிதாவின் சித்தத்தை மட்டுமே செய்ய நாடுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சுய நன்மையை உயர்த்துவோ, தங்கள் மாமச்சீகத்தை சந்தோஷப்படுத்தவோ இயக்கப்படாமல், தேவனுடைய மகாதிட்டத்தையும் நோக்கத்தையும் நிறைவேற்ற தங்களது ஜீவனையும் கொடுக்க இயக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்த வகுப்பார்தான் வானம், பூமி மற்றும் எல்லா ஸ்தலங்களிலும் உள்ள எல்லா வகுப்பாரைக் காட்டிலும் மிகச் சிறப்பானவைகளை பெற்றுக்கொள்வார்கள். அவர்களுடைய கர்த்தருடன் கனம், மகிமை, சாகாமையை பெற்றுக்கொள்வார்கள். அவர்களது ஆண்டவரும் முன்னோடியுமானவரைப் போல தூதர்களுக்கும் மேலாக அவர்கள் உயர்த்தப்பட்டு, அவர்களுக்கு தெய்வீக சபாவம் அளிக்கப்படும். (ரோமர் 2:7; 1 கொரிந்தியர் 15:53,54; 1 யோவான் 3:2,3; 1 கொரிந்தியர் 1:26,27; 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:14;2 பேதுரு 1:4) இவர்கள் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலாகிய முதலாம் உயிர்த்தெழுதல்-ல் பங்கு பெறுவார்கள். (வெளி 20:5,6; பி-ப்பியர் 3:10) இப்பொழுது புது சிருஷ்டியின் கருவியாய் இருக்கக்கூடிய அவர்களது அழிவுக்குரிய சரீரங்கள் மரணத்தில் என்றென்றைக்குமாக அழிக்கப்படும். அவர்கள் “பலவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்பட்டு பலமுள்ளதாய் எழுப்பப்படுவார்கள்;” “கனவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்பட்டு மகிமையில் எழுப்பப்படுவார்கள்;” அவர்கள் “ஜென்ம சரீரத்தில் விதைக்கப்பட்டு, ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் எழுப்பப்படுவார்கள்.”

கிறிஸ்துவின் சபையின் பரம அழைப்பைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் புதிதாய் இருப்பவர்கள் மேற்கூறப்பட்ட வசனங்களை மிகவும் கருத்தாய் ஆராய்ந்தால் அவர்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும். இது பொதுவாக கிறிஸ்தவர்களால் மிகவும் குறைவாக புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒன்று. இந்த சவிசேஷ யுகத்தில் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு கொடுக்க திட்டமிட்டிருக்கிற ஒரு பெரிய உயர்வாக இது இருக்கிறது. தேவனுடைய சொந்த நிபந்தனையின் கீழ் அவரைத் தவிர வேறு எங்கேயும் இந்த உயர்வை பெற இயலாது. இதுதான் சீயோனின் மகிமையான சுதந்தரம். இப்படியாக அவன் தனது ஆண்டவருடன் உயர்த்தப்பட்டு மகிமைப்படுத்தப் படும்போது அவனைப்பற்றி கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்படும்: “வடதிசையிலுள்ள சீயோன் பர்வதம் வடிப்பமான ஸ்தானமும் சர்வ பூமியின் மகிழ்ச்சியு மாயிருக்கிறது. அதுவே மகா ராஜாவின நகரம்.” (சங்கீதம் 48:2) இப்படியாக லூசிபர் தனது பெருமையினாலும் கர்வத்தினாலும் எடுத்துக்கொள்ள நினைத்து “வடபுறங்களிலுள்ள ஆராதனைக் கூட்டத்தின் பர்வதத்திலே வீற்றிருப்பேன்” என்ற கூறிய இடம்

தலையும் சரீரமும் சேர்ந்த கிறிஸ்துவுக்கு பரிசாக அளிக்கப்படும்.

சபையில் தாழ்த்துதலும் உயர்த்துதலும்

தேவனுடைய ஜனங்கள் இந்த மகா மேன்மையான ஸ்தானத்திற்குத்தான் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் விசுவாசத்தினாலும், தாழ்மை, அன்பு மற்றும் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் உள்ள ஆர்வத்தின் மூலமும் தேடவேண்டும். இந்த உயர்த்துபடுதலுக்கு தற்கால வாழ்வில் அபிவிருத்தி மற்றும் பரிட்சையின் அனுபவங்கள் அவசியமாயிருக்கிறது. புது சிருஷ்டியாக பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அனைவரும் இப்பொழுது கிறிஸ்துவின் சபையாக அழைக்கப்படுகிறார்கள். எனினும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபையின் ஒழங்குப்படுத்தலும் நிறைவடைதலும் முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் வரை நடக்காது. அதுவரை மகிமையின் சபையின் அங்கங்கள் வெளிப்படுத்தப்படமாட்டார்கள். ஆனால் தேவன் தற்போது ப-யின் உடன்படிக்கை செய்த அனைவரோடும் தொடர்புகொள்கிறார். (சங்கீதம் 50:5) அவர்களில் இரண்டு அல்லது மூன்று பேராவது கூடும்போது கர்த்தருடைய பிரசன்னம் அவர்களது மத்தியில் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் கர்த்தருடைய ஆவியை பெற்றிருக்கிற அளவுக்குத் தக்கதாக அவருடைய ஆசீர்வாதத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். தேவன் தற்போது தமது குமாரன் மூலமாக சபையை நியாயந்தீர்க்கிறார். தற்போது அவர் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பதில்லை.

நமது தலைப்பு வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள, ஒருவனைத் தாழ்த்தி ஒருவனை உயர்த்துகிற அடிப்படை நியதி இப்பொழுது சபையில் நடந்துவருகிறது. கர்த்தர் சபையின் காரியங்களில் முக்கிய பங்கு எடுக்கிறார் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். “தேவன் தமது சித்தத்தின்படி அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சரீரத்தில் வைத்தார்” (1 கொரிந்தியர் 12:18) என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறார். இது நிச்சயமாக சபையில் தெய்வீக மேற்பார்வையை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த கோணத்தில் காரியங்களை கவனிப்பதில் கர்த்தருடைய ஜனங்களில் அநேகர் தவறுவதால், பெரிய கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். கர்த்தர் தமது நிமித்தம் எடுத்து வருகிற மேற்பார்வையும் கண்காணிப்பையும் மறந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் சிலர் சபையில் ஒரு மூப்பராகவோ, உதவிக்காரராகவோ தேர்ந்தெடுக்கப் படாதிருந்தால் மிகவும் வருத்தம் அடைகிறார்கள். இந்த காரியத்தை இந்த கண்ணோட்டத்தில் பார்க்காமல், கர்த்தரே சபையின் காரியங்களை மேற்பார்வையிடுக்கிறார் என்று நினைக்க வேண்டும். அந்த சகோதரர்தான் என்னை எதிர்த்தார் அல்லது இந்த சகோதரர்தான் இதை செய்தார் போன்றவைகளை சிந்திக்க அதிக ஏதுவாயிருக்கிறது.

இது ஒரு தவறான கண்ணோட்டம் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். ஒருவேளை தேவன் அவர்களது தாழ்ச்சியை சோதிக்கக்கூட இப்படிப்பட்ட முடிவை அவர் அனுமதித்திருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட காரியத்தை அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு அறிவிக்கிறார். “தாழ்ந்த சகோதரன் தான் உயர்த்தப்பட்டதைக் குறித்து மேன்மை பாராட்ட வேண்டும். ஐசுவரியவான் தான் தாழ்த்தப்பட்டதைக் குறித்து மேன்மை பாராட்டக்கடவன்.” (யாக்கோபு 1:9,10) அந்த நேரத்தின் வெறும்

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கப்பால் நாம் பார்க்கவேண்டும். எல்லா மேன்மையும் எல்லா ஜெயமும், சபையின் அனைத்து கட்டுப்பாடுகளும் கர்த்தரின் கரங்களில் இருக்கிறது என்பதை ஆழ்ந்து யோசித்து ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். யார் விசுவாசமுள்ள ஒரு மூப்பனாக அல்லது விசுவாசமுள்ள ஒரு உதவிக்காரனாக இருக்கக்கூடும் என்று ஒரு சகோதரனுக்கு ஒரு பாடத்தை கொடுக்க மாத்திரம் கர்த்தர் விரும்பாமல், அது ஒரு நல்ல பாடமாக அந்த வகுப்பாருக்கும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். இந்த சகோதரன் என்ன ஆர்வம், சக்தி மற்றும் திறமை உடையவராயிருந்தார் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள தவறியிருக்கலாம். அப்படியானால் அந்த சகோதரனை அந்த பதவிக்கு மறுபடியும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்காமல் உதாசீனப்படுத்தியதற்கு அவர்களுக்கு குறித்த காலத்தில் ஒரு பாடத்தை ரூபகாரப்படுத்தும். சக்தியும், ஆர்வமும் மற்றும் ஆன்மீகத்துடனான திறமையும் உடைய ஒரு சகோதரனை மூப்பருக்கு தேர்ந்தெடுக்காத காரியத்திலும் கூட இது உண்மையாயிருக்கிறது.

எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியிலும் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்துவதும், உண்மையான மேன்மையும் உண்மையான உயர்த்துதலும் கர்த்தருடையது என்பதை ஞாபகத்தில் வைப்பதும், ஒவ்வொரு கர்த்தருடைய பிள்ளையினுடையதாகும். அப்போஸ்தலர் பவுல் காண்பிக்கிறதுபோல, “கண்காணிப்பை விரும்புகிறவன் (ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்கிற உண்மையான விருப்பதோடு) நல்ல வேலையை விரும்புகிறான்.” (1 தீமோத்தேயு 3:1) ஆகையால் நாம் மூப்பராக தெரிவு செய்யப்படும்போது நாம் அதன் மதிப்பை உணரவேண்டும், ஏனெனில் இப்படியாக ஊழியம் செய்வதற்கும் சகோதர்களுக்காக ஜீவனை கொடுப்பதற்கும் விசேஷித்த சந்தர்ப்பத்தை பெறுகிறோம். ஆனால் இந்த காரியத்தில் சுயநலக்காரராக இருக்கக் கூடாது.

மூப்பராகவோ, உதவிக்காரராகவோ ஊழியம் செய்த சகோதரர்கள் மறுபடியும் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத பொழுது மனக்கசப்பு அடையாமல், “நான் இன்னொரு இடத்தில் ஊழியம் செய்ய சந்தோஷப்படுகிறேன்” என்று கூறி, வேறு எந்த ஊழியம் அவர்களுக்கு திறக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதில் மிகவும் உற்சாகத்துடன் நுழைய வேண்டும். இது அவர்களது சொந்த இருதயத்துக்கான ஆசீர்வாதத்தையும், கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பான அவர்களது ஆவியை கவனிக்கிற சபையாருக்கும் ஆசீர்வாதத்தை நிரூபிக்கும். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட சகோதரர்கள், “என்னால் கர்த்தருக்காக செய்ய முடிந்த எதையும் செய்வேன். சபையார் எனக்கு பொறுப்பை கொடுக்கவில்லை. ஆனால் கர்த்தருடைய வேலையையும் வேறு வழியில் எனது உதவியை என்னால் முடிந்த அளவுக்கு சிறப்பாக செய்வேன்” என்று தங்களுக்குள்ளே சொல்-க் கொள்ள வேண்டும். இப்படியாக சபையின் தீர்மானத்தில் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தல் மற்றும் சரியான தாழ்ச்சியின் ஆவியையும் காண்பிப்பார்கள்.

**“அவர் தமது ஆடுகளை பெயர் சொல்[□]
கூப்பிகிறார்”**

நமது தலைப்பு வசனத்தின் அடிப்படை கோட்பாடு கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அனைவராலும் தமது அநுதின

வாழ்க்கையில் கவனிக்கப்பட வேண்டும். தம்முடையவர்களாக இருக்கிற ஒவ்வொருவர் பேரிலும் அவர் எடுக்கிற குறிப்பிட்ட அக்கறையை சிலர் கவனிக்க தவறலாம். ப-யின் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்திருக்கிற ஒவ்வொரு உண்மையான தேவனுடைய பிள்ளையும் கர்த்தருடையவர்கள். நாம் எப்பொழுதும் இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் நாம் கிருபையில் வளருவதால், “நல்ல மனுஷனுடைய நடைகள் கர்த்தரால் உறுதிப்படுத்தும். அவனுடைய வழியின் மேல் அவர் பிரியமாயிருக்கிறார்” என்பதையும், “அவனுடைய எலும்புகளையெல்லாம் காப்பாற்றுகிறார்; அவைகளில் ஒன்றும் முறிக்கப்படுவதில்லை” என்பதையும் நாம் சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் காண்போம். (சங் 37:23; 34:20) இப்படிப்பட்டவர்களின் பாதையை கர்த்தர் நிச்சயம் இயக்குவார். ஆண்டவர் தமது ஒவ்வொரு சீஷனின் மேல் தமது பிரத்தியேகமான மற்றும் சொந்த அக்கறையை முக்கியப்படுத்தி கூறினார். தம்மை அவர்களது மேய்ப்பன் என்று கூறிக் கொள்கிறார். அவர் கூறுவதாவது; “அவன் தன் ஆடுகளை பேர் சொல்- கூப்பிட்டு, அவைகளை வெளியே நடத்திக் கொண்டு போகிறான்.” (யோவான் 10:3) இது தமது உண்மையான ஒவ்வொரு சீஷனின் காரியங்களின் மேல் அவர் வைத்திருக்கிற அக்கறையையும் மிகவும் விசேஷித்த மேற்பார்வையையும் அர்த்தப்படுத்துகிறது. இவர்களுக்கு வருகிற எதுவும் சந்தர்ப்ப வசத்தினாலோ, அதிர்ஷ்டத்தினாலோ அல்ல.

உலகத்தாரின் நடைகள் கர்த்தரால் கட்டளையிடப்படவில்லை. ஆனால் தேவனுடைய ஜனங்கள் எந்த அளவுக்கு விசுவாசத்தின்படி நடக்கிறார்களோ, எந்த அளவுக்கு, “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறது” என்பதை உணர்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு தங்களுக்கு வருகிற அனுபவங்களில் சந்தோஷத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் சமாதானத்தையும் பெறக் கூடும். இதை செய்யத் தவறுகிற தேவனுடைய பிள்ளைகளில் சிலர் எரிச்சலும் கோபமும் அடைந்து, அவர்களுக்கு எல்லாம் தவறாக நடக்கிறது என்றும், தேவன் தங்களை மறந்துவிட்டார் அல்லது சகோதரர்கள் தங்களை மறந்துவிட்டார்கள் என்றும் அவர்களது விஷயத்தில் எல்லாம் தகாததாய் நடக்கிறது என்றும் உணருகிறதை நாம் தொடர்ந்து காண்கிறோம். தேவன் அனைத்து பின் ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டியவராயிருக்கிறார் என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ள தவறுகிறார்கள். அவர்களை உயர்த்தாதிருப்பதும், கொஞ்ச காலத்திற்கு அவர்களது திறமையை பயன்படுத்தாதிருப்பதும் நல்லது என்று அவர் கண்டால் அவர்கள் அடக்கம், தாழ்மை, பொறுமை மற்றும் நம்பிக்கை பற்றிய ஒரு பாடத்தை கற்றுக்கொள்ளட்டும். அவர்கள் உயர்த்தப்படுதலுக்கான தேவனுடைய நல்ல நேரம் வரும்வரை அவர்கள் உற்சாகத்துடன் காத்திருப்பார்களாக.

நமது தலைப்பு வசனத்தின் நமக்கான பெரிய பாடமானது ஜெயம், உயர்த்தப்படுதல் கிழக்கி-ருந்தோ, மேற்கி-ருந்தோ, தெற்கி-ருந்தோ வராமல், ஒருவரே நியாயாதிபதியாக இருக்கிறவரும், ஒருவனை தாழ்த்தி, ஒருவனை உயர்த்துகிறவருமான யேகோவா தேவனிடமிருந்து, எல்லாம் அன்பினால் வருகிறது என்பதேயாகும். தாழ்த்தப்படுதலானது சில சமயங்களில் சகோதரர்களின் தவறுகள் அல்லது

மதிப்புயர்வில் குறைவுப்படுதலால்தான் என்று காணப்பட்டால், அது கர்த்தரிடமிருந்து வருகிறது என்பதை நாம் நினைவுப்படுத்திக் கொள்வோமாக. மேலும் அது நமது நன்மைக்காகவும் ஏதாவது ஒருவகையில் மற்றவர்களது நன்மைக்காகவும் கர்த்தரால் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வோமாக, நல்ல

மனநிலையில் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், அந்த அனுபவம் ஒரு ஆசீர்வாதம் என்பதை காட்டும். “உத்தமமாய் நடக்கிறவர்களுக்கு நன்மையை வழங்காதிரார்.” (சங்கீதம் 84:11) நாம் கர்த்தருக்கு நெருங்கியிருந்தால் எதுவும் எந்த காரணத்தினாலும் நம்மை புண்படுத்தாது. பிறகு குறித்த காலத்தில், கிறிஸ்துவுடன் அவரது சிங்காசனத்தில் உட்காரும்படி உயர்த்தப்படுவோம்.